

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Május' 25. dikén, 1821.

Spanyol Ország.

Kánonok Don Vinuesa Mátyásról azt írtuk keddi Ujságunkban, hogy halálra ítéltetett volna: de nem így történt a' dolog. Ő ugyan megöletett: de egyébképpen történt halála. A' Párisi Ujságok, kikhez ezen történetről Madridból Május' 5. dikéről szolló tudósítások rendkívül való úton érkeztek, így adják elé a' dolgot: —

„Kánonok Vinuesa Május' 3. dikán estve az alsó ítélőszék által bűnösnek lenni találtatván azon ítélőszéknek Birája Arias, olly ítéletet mondott reá, hogy az Afrikai parton tíz esztendőig tartó várbéli fogságban tüljön; az ő két unokaöcsei (testvére' gyermekei), kik az ő ügyéért hasonlóképpen fogságban tartattak, reájok nézve az eddig szenvedett fogság elegendő büntetésnek találtatván, megintettek, s azzal a' fogházból kibocsáttattak. Ezen ítélet-tételnek híre Május' 4. dikén reggel a' nép közt elterjedvén, az indulatokat azonnal felgerjesztette, s olly öszszecsoportozások történtek, mellyek nyilván mutatták, hogy a' nép, melly Vinuesát halálra méltónak lenni gondolta, az ő elene kiindatott büntetésért nagyon békételenkedik.

„A' népzengés délutáni 3 óráig mind jobbanjobban nevedett; ékkor a' sokaság azon fogház előtt, melyben Vinuesa tartatott, megjelenvén, kezét reá akarta

tenni: hanem az ötet őrző nemzeti csoport, ellent állott, de végre a' nagyobb erőnek hátat adni kénytelenítetett, s magát a' fogházba bevonván s az ajtókat bezárván, az ablakokon tüzelt kifelé a' népre. A' nép azonközben egy szomszéd magazinumba berontván, ott holmi ajtóbevágásra alkalmas eszközöket vett magához, azoknak segedelmével a' fogház főbb ajtaját bevágta, s a' nemzeti katonaságnak minden ellentállása mellett, egész azon szobáig berontott, a' hol Vinuesa ült.

„Az ezután eléfordult történeteknek elébeszélésében különböznek a' tudósítók, tehát ezekről nekünk még most halgatnunk kell: csak annyit tehetünk még, mint hitelest, a' dologhoz: hogy a' holt testnek sebeiről meg lehetett esmerni, hogy Vinuesa azon műszerek által ölettetett-meg, mellyeknek segedelmével a' sokaság a' fogház' ajtaját betörte.

„Mondják, hogy az az egész nemzeti őrző csoport-fogságra tétetett, a' melly ekkor Vinuesa mellett strázsált, és hogy szoroson meg fog vizgáltatni a' dolog, hogy valyon védelmezte-e ezen katonaság Vinuesát olly hathatósan, mint kötelessége szerént védelmezni tartozott volna.

„Azt is mondják, hogy Vinuesa fejszefok ütés által ölettetett volna meg, és hogy egyetlenegy ütésre kiadta lelkét.

Folytatása a' Journal-des-debats' mágnos tudósítója levelének Madridból Ap-rilis' 30. dikáról: „Azolta, hogy a' Consti-

túciónak általhágóji vagy megsértőji ellen intéztetett (s már a Király által is megerősített) Dekretum kihirdettetett, éjjel senki ki nem megyen az uczára a nélkül, hogy tetétől fogva talpig fegyverbe ne öltözne. A' Liberálisok már nem titkolják, hogy félnek a' Servilisek' messterkedéseiktől. Köztök nem sok nagy talentumú ember taláztatik, de azt hiszik, hogy, ha minden hivatalokat a' magok részeseik' kezire vonhatnak, ez által mindent megnyertek. Az úgynevezett Servilisek között ellenben sok jó fejű emberek taláztatnak, kivált Papok és Nemesek, kik mindent elkövetnek, hogy azt a' systemát felfordithassák, melly által ők egészen semmikké tétettek, kivált az olta, hogy a' földes Uraságokat illető jusokról szolló törvény megerősített. Galliczia tartományában is sok Contrarevolúziós Proklamációk osztattak szélyvel: de itt csakugyan még is mind ez ideig fenntartotta magát a' Constitúcióval tartó lélek, az egy Santiagót hívéven, hol a' népnek egy harmada Papokból s Barátokból áll. A' gyanusokat illető törvény mindenütt hathatos erőre kapott; szüntelenül foly minden felé a' gyanusoknak összefogdosztatása. — „A' Pater Merino bándája, melyről már azt tartották, hogy egészen el volna széllesztetve, nem csakhogy ismét mutogatni kezdte magát, hanem naponként nevekedik; nem rég' történt, hogy az elene küldetett fő vezérnek El-Empecinadónak egy csapatját Lerma és Cavarrubias között meglepven, megverte s valami 50 embereit elfogta. Ezen történetet a' Madridi Universal is megvallja, a' ki Pater Merinónak közönségesen Apostata nevet ad, így szollván felölle: hogy az ő bándája olyan, hogy egy pillantat alatt elszélled s meg össze sereglik, minthogy a' vidéki nép mind velle tart, éppen úgy,

mint a' Francziák' Vendéjében folytak a' dolgok, és a' Spanyol Guerillák' idejében is. — Alava tartományában is van Merinónak egy társa, t. i. a' Santa-Cruz-de-Campazói Pap; ez is mind felköltötte az alatta lévő hiveket, s Salvatierába vitte őket.

A' Cortesek' gyűlésében April. 24-dikén egyéb tárgyak között a' Financziái Biztosság által beadatott Financziái Plánum vétetett fontolás alá. Ezen plánum két részből áll, egygyik az adókiivetés, másik az administrálás. Az első ismét két féle, ahoképpest a' millyenek a' tárgyak, melyektől adót kell fizetni, t. i: Ingatlan és Ingó adók (Direct és Indirect); az első fizetődik az ingatlan tulajdontól, s be-hoz 150,000,000 Reált (Convencziós pénzben 15,000,000 Thallért); a' másik tárgyazza, a' protokolumbairattatást (en registrement), Stempelt, Sót, Dohánt, Olajat, Vámost, Lotteriát, Papi adózást, Postajövedelmet s a' többi; s az ezekből való jövedelem 541,600,000 Reálra (Convencziós pénzben 54,160,000 Thallerra tétetik. E' szerént a' Spanyol anyaország' egész adózási jövedelme állana 691,600,000 Realokból (C. pénzben 69,160,000 Thallérokából).

A' Párisi Gazette-de-France legujabb, Május' 5-dikén költ, levelet közöl Madridból, a' melynek ennyiben áll a' foglalata: — „Vinuezának a' dühös nép által lett meggyilkoltatása nagy félelemmel és rettegéssel töltötte el ezen fő várost. Nagy számú, számkivettetésre kijelelt, emberéknek laistroma adatik kézzel kézre, s minden környülállások azt mutatják, hogy Madridban is a' Párisi híres Septemberi napok fognak megújítani.“

A' több Spanyol népes városokban is szüntelen foly sok elökélő embereknek

számkivettetése. Carthagenából April. 18-dikára virradó éjjel 17 személyeket küldöttek ki.

Az Amerikai (Veneczelai) volt nevezetes fő vezér Gróf Carthagena, vagy Don Pablo Morilló, Uj Castilia' tartománya Fő Kapitánnyává nevezetett, melynek Madrid a fő városa.

A' Cortesek, Biztosságra bízták yala annak megvizsgálását, hogy miképpen kellessék az olly Papokkal bánni, a' kik papi hivataljokkal vissza élvén azt hazafiak közt való hadakozásnak gerjesztésére használják. A' Biztosság a' dolgot megvizsgálván a' gyűlés' elejébe terjesztette vélekedését, a' mellyel megegyezőleg 11 Czikkelyekből álló törvényt határozott a' gyűlés, melynek summás foglalatja annyiban áll: hogy a' Constitúció ellen intézetett próbatételekért a' Papság is úgy büntetődjék, mint más polgárok; és hogy a' Fő Papság az alsóbbakra való vigyázásbéli legkissebb gondatlanságért vonattassék számadásra.

Barcellonához már néhány hajók kikötöttek yala, mellyek Piemonti Szökevényeket hoztak oda. Egyik hajón 2 Generálisok és 73 tisztek találtattak. Csak a' Genevában lévő Spanyol Consúl 500 Piemonti Szökevényeknek adott passust, a' kik nagyobbadon tisztek és Studensek voltak.

Két Siciliák Országa.

Nápoly városában két embert, Ametrano nevű Kocsist és Silvestro nevűt, kiknél Carbonari Diplomákat 's egyéb emblémákat találtak, szamarakra ültettek 's a' város utcáin le 's fel hordoztak: hanem a' nép salahja olly nagy lármával csufolódott véleik, hogy a' Policziai Igazgatás jónak találván megtiltani az efféle exekúciók' alkalmatosságával való öszszetola-

zkodást 's a' bűnösök' megbüntetésével való meglegedésnek vagy örvendezésnek illy lármás módon való kinyilatkoztatását. A' verbualás és pántlikacsukroknak árulása vagy ingyen való kiosztogatása is, újabban keményen megtiltatott.

Portugallia és Brasilia.

A' Lisbonai Országlószéki Ujság külömbkülömb Aktákat hirdetett ki affelől, hogy a' Király és a' Koronaörökös Rio-de-Janeiróban a' Lisbonában készülendő Constitúciót mi módon fogadták el és esküdtek meg reá, mellyek közé tartozik egyebek közt a' Királynak azon Dekretoma, a' melly ezen tárgyra nézve Rio-de-Janeiróban Februarius' 26-dikán kihirdettetett, 's a' következőket foglalja magában: —

„Mint hogy én már azon intézeteket megtettem, hogy azon Constitúciót, a' melly Lisbonában készittetik, az idő' szükségeihez alkalmaztassam; 's mint hogy az is tudtonra esett, hogy a' legnagyobb jótémény, mellyet én a' magam népeimhez mutathatnék, a' volna, hogy ezen Constitúciót elfogadjam: ehhez képest — mint hogy én egyedül csak népeim javáról gondoskodok — a' czéllal megegyezőnek lenni találtam; azon Constitúciót, mellyet Portugalliában készítenek, mától fogvást megerössíteni, 's azt Brasiliába 's az egyéb Koronám alá tartozó tartományokba is behozni. Ministereim, kikhez ezen Dekretom intéztetve van, ezt, jegyzőkönyvbe tévén, minden Tisztikarokhoz és Fő Kapitányságokhoz elküldik. Költ a' Rio-de-Janeirói palotában Februarius' 24-dikén 1821-ben, 's megjegyeltetett a' Király tulajdon keze által.

A' megesküvés: — „A' Kristus születése után az 1821-dik esztendőben Februarius' 26-dikán, ő Királyi Herczeg-

sége, Portugallia, Brasilia, és Algarbia öszszezsztatott Országá' Koronaörököse, Don Pedro de Alcantara, Rio-de-Janeiro városa' tiszti karjainak és az Udvarnak gyűlésében, a' Theatrom' épületében, megjelent, és a' mondott épület' erkelyéről (függő folyasójáról), a' jelenlévő nép és sergek előtt, ő Felségének a' mi Urunknak ezen észtendőben Februarius' 24-dikén készült Dekretomát felolvasta, melyben Király ő Felsége a' maga' népeit bizonyossá teszi affelől, hogy azon Constitúcióra, mellyet Portugalliában készítenek, közvetlenül megesküszik és azt sankcionálja. És hogy ezen esküvés és sankcionálás eránt senkinek semmi kétsége ne legyen, megparancsolta ő Felsége ő Királyi Herczégységének a' Koronaörökös Princznek, hogy ő Felségének nevében a' Constitúcióra, úgy, mint Portugalliában meg fog készülni, esküdjék-meg.

Az Esküvés' formája: — „Én a' Királynak az' én Atyámnak és Fejedelmnek nevében esküszöm, hogy a' Szent Religiót tisztelem 's tiszteletben tartom, 's a' Constitúciót, úgy, mint Portugalliában a' Cortesek által megkészítettik, megtartom és megöltalmazom.“

Elolvásván a' Királyi Princz ezen esküvés formát, jobb kezébe vette az Érsek által oda nyújtatott Evangéliumot, megesküdött, 's nevé aláírta, ekképpen: „Mint Királyom', Atyám' és Fejedelmem' tellyesen Meghatalmazottja, Don Pedro de Alcantara, Koronaörökös.“ — Ugyan ezen esküvést tette-le mindjárt azután a' Koronaörökös Princz a' maga tulajdon nevében is.

Franczia Ország.

A' Pairkamara, mint legfelsőbb Itélőszék, Május' 7-dikén tartotta első közön-

séges ülését az 1820-dikban Aug. 19-dikén felfedeztetett öszszeesküvés' tagjai ellen. A' kamara' szalájának belső része ezen alkalmatosságra így intéztetett-el: Az Elölülönök gazdag hímzésű kék bársonnyal borított, ülő és oráló széket; elébb taszították; e' mellé a' Korona' Prokurátorai számára réschüt (csaponolag) helyeztettek asztalokat; ezeknek 's az Elölülönök hátamegé a' Pairek' gyermekei' számára raktak székeket, a' szála hátulsó végén, a' félkerületben ülő Pairekkel, mint Itélőbirájjokkal, éppen szembe, a' vádoltatott személyek' számára olly padokat helyeztettek, hogy a' hátulsók az elsőbeknél magasabbak; melléjek legalól az ő Völölők' számára két padok határozottak. Egy karban, az annak közepette ülő Újságírókon kívül, megférnek még valami 200 nézők. Vagynak még két magas ülőhelyek készíttetve, egy, az idegen Követtségi személyek' számára, más, a' Követek' kamarája' tagjai számára, kik közül naponként 36-ton bocsáttatnak-be. — A' Vádoltattak 12 órakor hozattattak-be; a' Paireket 1-gyedfélkor vezette-be a' Cancellarius, mint ezen Kamarának mindenkori Elölülője; ki is helyére ülván 's halapját feltévén intő beszédet tartott a' nézőkhöz: hogy ezen pernek folyta alatt se helybehagyási se kedvetlenkedési nyilatkoztatást ne mutassanak; azután a' jelenlévő Pairek' neveiket olvastatta-fel, a' végre, hogy azok, kik az első ülésben jelen nem voltak, az azutánni ülésekben semmi vetkedésekből nem részesülhetnek. Valami 50-re telhetett azon Pairek' száma a' kik meg nem jelentek, Tük közt voltak Minister Richelieu és Latour-Maubourg, nagyobbadon minden Marschalok, a' legmegkülönböztettebb Liberális Pairek, úgy a' Papi renden lévő Pairek is mind. Az Advokátusokhoz is intézett egy

intő beszédet, arra rogatván őket, hogy el ne felejthezenek arról, hogy melly nagy tekintetű Itélőszék előtt kell folytatni ügyészi hivataljokat. Ekkor behivattak a Vádlo tanuk valami 180-nan, 's a Pairek' ülései között lévő útakon foglaltak helyet. Dámák is vagynak közöttök. A Vádolási Akta' olvastatása az 1-re háson fertálykor kezdődött el, és 5 óráig tartott. A 29 vádoltott személyek között még ezek nem kerültek kézre: Nantil Kapitány, Lavocat Ex-tiszt, Rey Grenobley Advocatus, Maziau Ex-testörző-Oberstlieutenant. A többek jelen vagynak. Az ellenek való vád abban áll: hogy a Király és Királyi familia tagjai személyek és életjek ellen forratott összeesküvésnek, vagy egy olly összeesküvésnek, melynek az Országglőszék vagy a thronusra következés rendjének felfordittatása, 's a polgárok-nak a Királyi hatalom ellen való felfegyverkezésre való meghivattatása volt a célja, Szerzői vagy Részesei voltak. Más 11, hasonlóképpen jelen lévő tisztek azal vádoltatnak, hogy tudóji lévén az összeesküvésnek azt be nem jelentették. Öt órakor félbeszakasztván az Elölülő az ülést, meghívta a tanukat, hogy a következő napon is jelennyenek-meg. Ezen alkalmatossággal befedett fővel voltak jelen az Advokátusok, a melly nem történt többször.

A 2-dik ülés Május' 2-dikán tartatott. A Királyi Advokátus Peyronet azt kívánta, hogy a jelen nem lévő, Contumax bűnösök és a jelenlévők ügye összeesaltatva folytattassék, hanem ez ellen a jelenlévő vádoltottak Advokátusai reklamáltak, azt mondván, hogy ez, a jelenlévőknek sokat árthatna, 's Contumaxokra nézve pedig semmi következése nem lenne, minthogy azok, ellen ítéletet a magok megjelenése által akár mikor

kassáltathatják, 's új megítéltetést kívánhatnak. Végezetre meg is határozta a Pairek' kamarája, hogy a jelenlévő Vádoltottak a Contumaxok nélkül ítétessenek-meg, ezekre nézve pedig azután különösen tegye-meg a kamara a maga rendelését. — Mind ezek után forma szerént kinyitotta az Elölülő a vetekedéseket, különkülön mindenik vádoltottról elmondotta, hogy mellyik mivel vádoltassék 's azután beszédet intézett hozzájok, 's megintette: „hogy ne féljenek, mert az az Itélőszék, a melly reájok ítéletet fog mondani, minden befolyásokon fellyül van emelkedve, 's a mint egy felől a bűnöknek hosszúállója úgy más felől az ártatlanságnak védelmezője.“ — Május' 9-dikén három óráig tartó beszédet intézett a Királyi Fő Prokurátor a Pairekhez, melyben a vád' Czikkellyeit csak nem még egyszer egészen elmondotta, 's végre a Paireket a magok hivattatássoknak fontosságára emlékeztette. A Vádoltottak között ezek, Hütteau, Trogoff, és Laverderie, mind hárman a Királyi testörző sereg' 2-dik Regimentje béli tisztek, azok, kiket a vád leginkább érdekel. Elébb mind hárman vakmerően tagadtak mindent; későbbre megvallotta Hütteau, hogy ötöt Trogoff és Laverderie vonták belé a Bonaparte' fíjára nézve forratott összeesküvésbe. Az után Trogoff Laverderit árulta-el, hogy általa vonattatott belé az összeesküvésbe, hanem egyszersmind azt is megvallotta, hogy Laverderie lett volna az is, a ki ötöt utoljára arra rogatta, hogy mindenekről tegyen vallást. Végezetre Laverderie, kit csak az apjának letétette vett nagyobbadon ezen összeesküvésbe való beállásra, nem csak hogy mindeneket megvallott, hanem azt is felfedezte, hogy az ő összeesküvéssékeknek az 1820-ban Juniusban történt mozgásokkal 's a

Studensekkel is micsoda öszszeköttetése volt, a' kik magokat penzió'n lévő tisztek által tanították a' fegyverforgatásra, 's a' kiknek, mint ki volt csinálva a' dolog, Aug. 19-dikén a' Sorbonne' piaczára fegyveresen kellett volna kiállani. Az ezen körülállásokról folyt beszéd alatt Trogoff és Laverderie lekönyökölve 's kezikkel ábrázatotokat eltakarva halgattak. Az után a' 182 vádoló, és 9 mentő tanuknak neveik olvastattak-fel, 's egyenként a' kikérdeztetésre felszollítottak. Első volt Petit nevű Strázsamester. Ez ellen azt az ellenvetést tette Prokurátor Dümont, hogy Felfedező nem állhat elő úgy is, mint tanú. Ezen ülésekben, valamint az Elölülő, úgy a' Pairek is most feltették majd levették kalapjaikat. A' Május' 10-dikén tartott ülésben csakugyan a' Dümont ellenmondása mellett is meghalgattattak Petitnek mint tanúnak vallástételei, 's utánna mások szollítottak elé.

Nagy Britannia.

A' Ministerium egy Státuspostát küldött a' Portsmonthi kikötőhelybe, hogy a' Napoleon Gentilini nevű Komornikját 's a' Bertrandné' Komornáját Juliánát, kik nem régen Sz. nt Ilona szigetet önként oda hagyván, az Angliai partok mellé megérkeztek vala, hanem ott már három hetek óta tartózkodtak a' nélkül, hogy nékik az Anglus foldre való kiszállás megengedettetett volna, kísérje által Német Országra név szerint a' Kuxháfeni kikötőhelybe. Midőn ezen cselédek Sz. Ilona szigetet oda hagyták, Bonaparténak jó egészsége volt. Még most is mind a' maga új házának belső elintézésében foglalatoskodott. Az előtt nem sokkal egy szörnyű Orkán sok kárt tett ezen szigeten, valamint szintén Ascensio szigetén is.

Marquis Londonderry (Lord Castlereagh, a' ki attyának meghalálózása után annak titulusát vette-fel, 's erre néve már most nem Castlereagh, hanem Londonderry nevezettel él) az alsó háznak Május' 7-dikén tartott ülésében arról tett hivatal szerént való jelentést, hogy az az Orosz ármáda, melly a' Piemonti népzen-dülés miatt Olasz Országba rendeltetett vala, a' dolgoknak illy szerencsés és hamari megváltozása miatt olly párancsolatot kapott légyen, hogy az Orosz határon ne jöjjön által. Azon kevés beszéletekről, mellyek ezen tárgy felett az alsó házban eléfordultak, 's általjában ezen egész tárgyról, ekképpen nyilatkoztattak magát Május' 8-dikán a' Ministeri Kurir: — „Marquis Londonderry tegnap, önként vagy minden megszollittatás nélkül, olly nyilatkoztatást teve az alsó házban az Orosz és Austriai birodalmaknak czélzásairól, melynek kétséghívűl fog lenni annyi fogamatja, hogy azon mooskos beszédeket megszüntesse, mellyek csak arra szolgálhatnak, hogy a' mi külső Országokon való körülállásainkat megzavarják. A' Nemes Marquis (Londonderry) azt a' jelentést teve, hogy hozzá tisztí tudósítás érkezett affelől, hogy az Orosz ármáda nem fog az Orosz határokon által lépni. Környülállásosan kibőcsátkozott azon okoknak megmagyarázására is, mellyek arra alkalmatosságot szolgáltatnak vala, hogy ezen ármáda az útnak indulásra parancsolatot kapjon, 's azon beszédeket, hogy erre holmi politikai uralkodáson-kapás szolgálatott volna indító okot, győheresen megczáfolta. Kimondtta a' Nemes Marquis a' maga azeránt való tellyes meggyőződését, ámbár ezért senkinek számat adni nem tartozik, hogy a' mint ő a' Sándor Császár' Charakterét esmeri: „ezen „Monarkhának a' maga' tulajdon dicsósé-

„ge felől sokkal egyenesebb érzése van, hogy sem, vagy a Török Birodalom vagy pedig Spanyol Ország felé valamely ne-rekedést keresne magának.“ Így tehát egyszerre bedugódék azoknak lármázó torka, kik az öszszeszővetkezett Hatalmaságok ellen illy mérgesen kiáltoztak azért, hogy a' fejtelenségnek és revolúciónak terjedése elejébe néminémű gátakat vetni akartak. Ezen politikusoknak gyűlölsége éppen azon fundamentumokon fekszik, melyekre nézve a' tolvajoknak a' Birák nem kedvesek. E' nem egyéb, hanem a' rosszaknak a' jók eránt viseltető meggyőzhetetlen aatipatiája. A' Nápolyi és Piemonti Patriotáknak nem engedődék-meg, hogy játékaikat büntetetlenül folytassák, hogy a' koronákat és országló pálczákat hánnnyák vessék, 's hogy Királyokat csináljanak 's letegyenek, hogy a' polgári társaságoknak köteleit széllyel szaggassák; 's azért az a' Hatalom, melly őket ezen szeretetre méltó indulatnak gyakorlásában meggátolta, töllök gyűlöltetik, és gyaláztatik. Mikor az Austriai seregek Nápolyba bementek, az is mondatott, hogy az Orosz seregek meg Spanyol Országba fognak menni. Valódi meszszelátás abból, hogy az Orosz seregek a' Lengyel és Austriai határok felé közelítettek, azt hozni-ki, hogy Spanyol Országba mennek. Ez éppen annyi, mint ha valakiről, Londonban, azért, hogy egy hídon, melynek vége Páris felé áll, által megyen, azt mondanák, hogy Párisba megyen.“

Toskánai Nagy Herczegség.

Florenceziában Május' 6-dikán reggel arról tett jelentést a' harangok' zugása, hogy a' Nagy és Fő Herczeg azon napon fogja Szakszoniai Mária Ferdinándával való házossági öszszekelését tartani. Reggeli

6 óra előtt édes Attyával 's leány testvé-revel egyetemben a' Cathedrale templom-ba ment számos kísérekkel a' Ményaszszony. A' menő serget Lovas Vadász katonaság vezette, 's ugyan annak egy csoportja kísérte a' templom felé. Az alatt az ágyuk megszallalván a' Nagy és Fő Herczegnek a' Pitti palotából lett kiindulását jelentették, a' ki hasonló fényes sereg által kísértetvén, kik között voltak Maria Ludovika Fő Herczegasszony, a' Daniai Királyi Princz és Princzné, és Karignan Princz 's Princzné számos kísérekkel, ugyan azon templomba mentek. A' házossági gyűrüt az Érsek szentelte-meg 's ugyan ő vitte véghez az egész öszszeadási cerimoniát, mellyet végezetre Te Deum éneklés rekesztett-be. A' Stutterheim Osz-tállya, melly a' Nápolyi határokról oda vissza érkezett, tette a' katonai parádét; a' templomban a' Granádirosok formáltak hettős sorokat, 's künn is a' templom körül ugyan ezen Osz-tály parádézott a' maga muzsikálásaival. A' fényes lakadalmi seregnek visszatérése alatt ismét ágyuk dűrrogtak. Estve fényes gyülekezet volt az Udvarnál, 's a' Palazzo-Vechion tűz-játék tartatott, 's az egész város megvilágosított, és sok fele vidámító időtöltések mentek véghez. Egyebek közt 7-dikben az Udvarnál 75 személyekre terített asztal adatott; az egygyik piaczon szekerekkel való pályafutás tartatott, hol az Udvar is megjelent estve felé 7 órakor, 's több efféle vidám időtöltések mentek véghez.

Lombard-Velencei Királyság.

—Császár és Király ő Felsőge (igyszoll a' Mailandi Ujságnak Május' 12-dikén kolt levele) Cról Buhn Kommandirozó Generalisra bizta vala azt a' tisztelettel tellyes

munkát, hogy Alessandriának kulcsait az ő Cs. Kir. Felsége' nevében Károly Felix Király ő Felségének, ki most Reggióban van, személyesen által adja: hanem Mailandba lett megérkezésével hirtelenül rosszul kezdvén magát érezni a' Gróf, ezen tisztességgel telyes munkát továbbra használni kéntelenítettett.

Ujabb Tudósítások

Nápoly. — A' Két Siciliák Királya ő Felsége Május' 15-dikén tartotta a' maga fő lakó városába Nápolyba való pompás bemenetelét s leírhatatlan örvendezésekkel fogadtatott.

Spányol Amerika. — A' Veracruzból Aprilis' 1. ső napján Havannába érkezett tudósítások szerint Mexicóban is kiűtött a' revolúció, melly szerint a' Vice-Király letétettévé, Országló Junta neveztetett-ki. Ezen Junta Követeket küldött Madridba a' Cortesek' gyűléséhez, azt kívánván, hogy az egygyik Spányol Princzoda mennyen s Mexikói Király legyen, s örökké ott lakván, Uj Spányol Országnak telyes függetlensége esmertessék-meg. — Columbia naponként terjeszkedik. Quitónak több tartományai függetlenné tettek magokat, millyenek Cuenca, Amkato; Riobamba, Quarando, Tocungo, s többek. Maracaibo, nem gondolván a' fegyvernyűgvásznak fennállásával, magát függetlenné nyilatkozttatta s Columbiához csatlakozott.

Spányol Ország. — A' Madridi alsó Itélőszéknél lévő fő bíró Fernandez, valami Don Róbert Larenzi nevű

embert Madridban 10 esztendeig tartó fogságra ítelt, azért, hogy egy hazug Proklamációt nyomtattatott-ki, illy cím alatt: „Proklamáció azon Orosz sereghez, a' melly Spányol Ország felé marschirozik, annak fő vezére által.“ — Az Ochandianói és Salvatierai Contrarevolúziós seregnek elszélesztése után számos nemzeti katonaság küldtetett a' Pyreneumi szoros-útaknak s a' Bidassoa hídjának strázsákkal való megrakattatásokra, azért, hogy a' Contra-revolúziós személyek ne szaladhassanak által Francia Országba. — Kánonok Salazar több közönségekhez küldött Irást intézvén, azt mondja benne, hogy ő egy Fő Juntának nevében s a' Kirally helybehagyásával munkálkodik; s mondják, hogy ezen Juntának Előülője bizonyos Queda volna, a' ki nem régen Bayonnébe által szökött. —

B é c s.

Császár és Császárné ő Felsegek tegnap délutánni egy óratájban Laibachból szerencsésen és kívánt jó egészségken megérkeztek a' Schönbrunni Cs. K. kastélyba.

Császár és Kirally ő Felsége a' maga Francia Kir. Udvarnál eddig volt rendkívülvaló Követjét és telyes hatalmú Minis-terét, Cs. K. Camerariust, Titkos Tanácsost, Lovasság' Generálisát, Bárá Vincent Károlyt, ugyan azon Udvarhoz a' maga rendkívülvaló Nagy-Követjére nevezni méltóztatott, a' hova ő ezen új rangjával Laibachból Május' 15-dikén ut-
nah indult.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Am rothen Thurm im Müller'schen Kunst-Gallerie-Gebäude Nro. 648).